

[Thorkil Kristensen.]

side give tilslutning til, at man samler de forskellige indkomstskatter, bortset fra kommunernes, i en samlet skala. Det har jo de fordele, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen fremdrog. Det er både en forenkling og en forbedring, at man kommer uden om visse af de punkter, hvor man i øjeblikket må belægge en lille indkomstforøgelse med en forholdsvis stor skatteforøgelse. Det anser vi for en fordel.

Vi hilser ikke med nogen større begejstring, at den såkaldte tillægsindkomstskat ved at blive inddraget i den fælles skala nu bliver gjort permanent. Denne skat blev indført i 1950 som led i et større skatteforlig. Den fik en form, som vi i den daværende regering ikke var særlig glade for, bestemt af de politiske nødvendigheder, som de dengang forelå. Som forbrugsbegrænsende foranstaltning er det klart at en tillægsindkomstskat i de højere indkomstklasser ikke er særlig effektiv. Den vil nu ved at blive indregnet i den fælles skala mere formelt glide ind som et led i den faste indkomstbeskatning, hvad vi altså ikke er særlig glade for, men vi håber, at der i løbet af de kommende forhandlinger kan gennemføres andre forandringer, som vi er mere glade for, og som kan gøre det lettere at acceptere dette.

Vi har kunnet give tilslutning til, at den højterede finansminister forelægger forslag til en skala for indkomstskatten, hvis samlede provenu skønnes at blive det samme som summen af de fire skatter, der nu bliver lagt sammen. Det ærede medlem hr. Hans Knudsen gjorde herom den bemærkning, at sådan havde venstre sagt i udvalget, eller sådan havde jeg i hvert fald sagt. Jeg finder anledning til at fremhæve, som jeg også gjorde i udvalget, at alt, hvad jeg i den anledning sagde, var sagt på venstres vegne. Vi er i venstre enige om den holdning, jeg den dag tog. Det var altså ikke noget personligt standpunkt, men partiets standpunkt.

Jeg skal derfor ikke gøre flere bemærkninger om indkomstskatteskalaen, men vil gerne sige et par ord om den formueskatteskala, som er foreslået.

Som det ærede medlem hr. Hans Knudsen fremhævede, har man med hensyn til formueskatten drøftet to muligheder for en

mindre lempelse. Finansielt set er de af samme omfang. Den ene er den, som er foreslået, at man sætter undergrænsen for skattepligtig formue til 30 000 kr. og så til gengæld gennemfører visse lempelser for formueejere med små indkomster, når de har under 100 000 kr. i formue. Den anden er den, at man mere generelt hævede undergrænsen op til 40 000 kr. Vi har naturligvis drøftet dette i venstre. Når den overvejende stemning hos os er den at gå op til de 40 000 kr. som en generel regel, hænger det sammen med, at dette er et skridt i den retning, som vi i al almindelighed gerne vil se formueskatten bevæge sig i, sådan som det også er antydnet i vort eget skatte-reformforslag, der blev fremsat af den foregående regering for tre år siden, idet det i det hele taget nok er ønskeligt at begrænse den særindkomstbeskatning, som formueskatten i realiteten er.

Det er i realiteten en slags kildeartbeskatning, en slags særskat på indtægt af formue. Den ønsker vi begrænset. Når de finansielle muligheder, hvis det engang skulle ske, gør det muligt, vil vi gerne gå højere op, men vi finder altså, at grænsen ved 40 000 kr. i og for sig er et skridt i den rigtige retning.

Man må vel også sige, at medens forslaget om lempelser i formueskatten for folk med små indtægter navnlig er til fordel for de ældre, som har størsteparten af deres liv og derfor også deres indsats bag sig, vil en almindelig lempelse af formueskatgrænsen snarere pege fremad og animere mere til fremtidig opsparing. Nu har vi allesammen sympati for selvpensionisterne, også i venstre, men det må erkendes, at vi nylig har gennemført skattelettelse for dem, og vi finder derfor, at det var mere praktisk at gøre noget, der peger mere fremad.

Jeg skal om udskrivningsloven endnu gøre en bemærkning. Den vedrører skatten på kooperative virksomheder. Der foreligger jo nu en beretning fra det embedsmands-udvalg, som blev nedsat af den foregående regering til at undersøge udviklingen i denne beskatning, siden den nuværende skatteform blev indført, såvidt jeg husker i 1949. Det var jo formålet med denne ændring af kooperationsbeskatningen at søge at nå frem til en ordning, hvorefter